पाठ : ४

१	**प्रार्थना**

समूहको अगुवा - प्रार्थना गरेर तपाईंको समूह र चेलालाहरू बनाउने यो कार्यक्रमलाई प्रभुमा सुम्पनुहोस्।

२	**सिकेको कुरा बाँड्नु** (२० मिनेट) **मत्ती**

तपाईंलाई दिइएको बाइबल खण्डद्वारा (मत्ती ११:२५-१४:३६) परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदा आफूले सिकेको एउटा कुरा समूहमा पालैपालो छोटकारीमा बाँड्नुहोस् (अथवा तपाईंको नोटकापीमा लेखिएको एउटा कुरा पढ्नुहोस्)।

त्यसरी आशिष् बाँड्ने व्यक्तिको कुरा सुन्नुहोस्, उसको कुरालाई गम्भीररूपमा लिनुहोस् र उसलाई स्वीकार गर्नुहोस्। उसले बाँडेको कुरामा छलफल (अथवा तर्क-बितर्क) नगर्नुहोस्।

३	**बाइबल पद कण्ठ गर्नु** (२० मिनेट) प्रार्थनाको उत्तरमा निश्चयता - यूहन्ना १६:२४

क. बाइबल पद कण्ठ गर्ने प्रेरणा

भजनसङ्ग्रह ११९:९,११ पढ्नुहोस्।

पत्ता लगाउनुहोस् र छलफल गर्नुहोस् - बाइबल पदहरू (खण्डहरू अथवा अध्यायहरू) कण्ठ गर्नु किन महत्वपूर्ण छ?

टिप्पणी - कण्ठ गरिएका बाइबल पदहरूले तपाईंलाई धूर्त र विकृत (भ्रष्ट) संसारमा साँचो, शुद्ध र पवित्र जीवन जिउन सहायता गर्नेछ।

ख. मनन / ध्यान

कण्ठ गर्नुपर्ने बाइबल पदलाई सेतोपाटी अथवा कालोपाटीमा यसरी लेख्नुहोस्:	प्रार्थनाको उत्तरमा निश्चयता यूहन्ना १६:२४ अहिलेसम्म तिमीहरूले मेरो नाउँमा केही मागेका छैनौ। माग, अनि तिमीहरूले पाउनेछौ। यसरी तिमीहरूको आनन्द पूर्ण होओस्। यूहन्ना १६:२४	यो बाइबल पदलाई तपाईंको कार्डको पछाडिपट्टि लेख्नुहोस्।

१. बाइबलमा भएको परमेश्वरको नाउँहरूको अर्थ :

पुरानो करारको समयमा विश्वासीहरूले परमेश्वरलाई सीधै 'परमप्रभु' अथवा 'परमेश्वर' भन्ने नाउँद्वारा पुकार्थे (भजनसङ्ग्रह ५:१-२)। तिनीहरूले परमेश्वरको नाउँमा प्रार्थना अन्त गर्दैनथे। बाइबलमा भएका नाउँहरूको अर्थ छ। परमेश्वरका नाउँहरूले उहाँको मूल तत्व (व्यक्तित्व) र चरित्रलाई प्रकट गर्दछ! परमेश्वर ठ्यक्कै ती नाउँहरूले बताएजस्तै हुनुहुन्छ। परमेश्वरको नाउँहरू छन् भन्ने तथ्यको अर्थ परमेश्वरले आफूलाई जान्नु हुन्छ अनि उहाँ मानिसहरूकहाँ प्रकट हुनुहुन्छ भन्ने हो। मानिसहरूले परमेश्वर को हुनुहुन्छ भनी जानेको र प्रार्थनाद्वारा तिनीहरूले उहाँसँग सम्बन्ध राखेको उहाँ चाहनुहुन्छ।

परमेश्वर (English: God; Hebrew: Elohim) भन्ने नाउको अर्थ 'आदर र भयमा आज्ञा दिनुहुने सर्वशक्तिमान' हो (यशैया ४०:१८; ४६:९-११)। प्रभु (English: LORD; Hebrew: JaHWeH) भन्ने नाउँको अर्थ 'म हुँ, जो म हुँ' अथवा 'म हुनेछु, जो म हुनेछु' हो। यो परमेश्वरको करार बाँध्ने नाउँ हो, यस नाउँद्वारा करार बाँधेका आफ्ना मानिसहरूप्रति उहाँ विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ (प्रस्थान ३:१४-१५; ३४:६-७)।

येशू ख्रीष्ट अदृश्य परमेश्वरको दृश्य प्रकटिकरण हुनुहुन्छ (यशैया ९:६; कलस्सी १:१५; २:९)। उहाँको नाउँको पनि अर्थ छ। 'येशू' (Jesus) नाउँको अर्थ 'उद्धारकर्ता' (Saviour) हो (मत्ती १:२१) अनि 'मसिह' (Messiah) अथवा 'ख्रीष्ट' (Christ) नाउँको अर्थ 'अभिषिक्त जन' (Anointed One) हो। उहाँसँग उक्त नाउँ छ किनभने पवित्र आत्माको अभिषेकद्वारा उहाँ 'अन्तिम अगमवक्ता', 'प्रधान पूजाहारी' र 'अनन्तको राजा' हुनुभएको छ। अगमवक्ता हुनुभएकोले गर्दा, उहाँले परमेश्वरको वचनहरू हामीमा प्रकट गर्नुहुन्छ। पूजाहारी हुनुभएकोले गर्दा, ख्रीष्टले हाम्रो पापको दण्डको मूल्य तिरिदिनु हुन्छ र हाम्रो लागि प्रार्थना गर्नुहुन्छ। राजा हुनुभएकोले गर्दा, सार्वभौमिकतामा उहाँले हाम्रो जीवनमा शासन गर्नुहुन्छ र हामीलाई दुष्टबाट बचाउनु हुन्छ।

२. येशू ख्रीष्टको नाउँमा प्रार्थना गर्नु :

इसाईहरूले येशू ख्रीष्टको नाउँमा प्रार्थना गर्छन् किनभने उहाँ परमेश्वर र मानिसबीचको मध्यस्थकर्ता हुनुहुन्छ। येशू ख्रीष्टको नाउँमा प्रार्थना गर्नुको तीन वटा महत्वपूर्ण अर्थहरू छन्।

(१) ... किनभने येशू ख्रीष्टले परमेश्वरको चरित्र, वचन र कामहरू हामीमा प्रकट गर्नुभयो

इसाईहरूले परमेश्वरलाई व्यक्तिगत अनि घनिष्ठरूपमा जान्न सक्छन् किनभने तिनीहरूले येशू ख्रीष्टलाई जान्छन्। जसले येशू ख्रीष्टलाई देखेको छ, त्यसले अदृश्य परमेश्वरलाई देखेको हुन्छ (यूहन्ना १४:९-१०)। जसले येशू ख्रीष्टलाई चिन्छ, त्यसले परमेश्वरलाई चिन्छ (यूहन्ना ८:१९ र मत्ती ११:२७ तुलना गर्नुहोस्)। जसले येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्छ, त्यसले परमेश्वरमा विश्वास गर्छ (यूहन्ना १२:४४); त्यसैगरी जसले येशू ख्रीष्टलाई ग्रहण गर्छ, त्यसले परमेश्वरलाई ग्रहण गर्छ (यूहन्ना १२:२०)। इसाईहरूले येशू ख्रीष्टको नाउँमा गरेको प्रार्थना परमेश्वरले सुन्नुहुन्छ।

(२) ... किनभने येशू ख्रीष्ट विश्वासीहरूको धार्मिकताको पूर्णता र सिद्धताको निम्ति योग्य हुनुहुन्छ

विश्वासीको धार्मिकता परमेश्वरबाट आउँछ र यो ख्रीष्टको बलिदानपूर्ण मृत्यु र पुनरुत्थानमा आधारित छ (२ कोरिन्थी ५:२१)। परमेश्वरले विश्वासीलाई येशू ख्रीष्टमा हेर्नुहुँदा, उसमा येशू ख्रीष्टको धार्मिकता मात्र देख्नुहुन्छ! येशू ख्रीष्टमा धार्मिक ठहरिएको इसाईहरूको प्रार्थनाहरू परमेश्वरले सुन्नुहुन्छ (१ पत्रुस ३:१२)।

(३) ... किनभने येशू ख्रीष्टले परमेश्वरको इच्छा र मार्गहरू हामीमा प्रकट गर्नुभएको छ

येशू ख्रीष्टमा प्रकट गर्नुभएको अनि उहाँको इच्छासँग मिल्ने गरी इसाईहरूले गरेको प्रार्थना परमेश्वरले सुन्नुहुन्छ (१ यूहन्ना ५:१४)।

यसर्थ, येशू ख्रीष्टको कारणले गर्दा इसाईहरू स्वर्गमा हुनुहुने परमेश्वरकहाँ पुग्न सक्छ (एफिसी २:१८), र त्यसैगरी इसाईहरू जुनसुकै समयमा स्वतन्त्र र निश्चयसाथ परमेश्वरको पहुँचमा जान सक्छन् (एफिसी ३:१२; हिब्रू ४:१४-१६)।

ग. पद कण्ठ र पुनरवलोकन

१. बाइबल पदलाई खाली कार्ड अथवा तपाईंको नोटबुकको एउटा पृष्ठमा लेख्नुहोस।

२. उक्त बाइबल पदलाई सही किसिमले कण्ठ गर्नुहोस्। प्रार्थनाको उत्तरमा निश्चयता : यूहन्ना १६:२४

३. पुनरवलोकन गर्नुहोस्। दुई-दुई जना बसेर भर्खरै कण्ठ गरेको बाइबल पद पालैपालो जाँच्नुहोस्।

४	**बाइबल अध्ययन** (७० मिनेट) म कहाँबाट आएको हुँ? उत्पत्ति १:१-२:४क

उत्पत्ति १:१-२:४क सम्म सबै मिलेर अध्ययन गर्दा बाइबल अध्ययन गर्ने पाँच वटा चरणहरूलाई प्रयोग गर्नुहोस्।

चरण: १ - पढ्नुहोस्। **परमेश्वरको वचन**
आउनुहोस्, हामी सबै मिलेर उत्पत्ति १:१-२:४क पढौँ।
हामी पालैपालो एक-एक पद पढी यस खण्डलाई पूरा गरौँ।

चरण: २ - पत्ता लगाउनुहोस्। **अवलोकनहरू**

ध्यान दिनुहोस् - यो खण्डमा भएको कुन सत्यता तपाईंको निम्ति महत्वपूर्ण छ?
अथवा, यस खण्डमा भएको कुन सत्यताले तपाईंको समझ वा हृदयलाई स्पर्श गर्छ?

लेख्नुहोस् - यहाँ तपाईंले बुझ्नुभएको एक वा दुई सत्यताहरू पत्ता लगाउनुहोस्। ती कुराहरूका बारेमा विचार गर्नुहोस् र त्यसलाई आफ्नो नोटबुकमा लेख्नुहोस्।

बाँड्नुहोस् - (समूहका मानिसहरूले विचार गर्न र लेख्न करिब दुई मिनेट लगाएपछि, त्यसलाई पालैपालो बाँड्नुहोस्। अब हामीले पत्ता लगाएका कुराहरू पालैपालो एक-आपसमा बाँडौँ।
(मानिसहरूले पत्ता लगाएर बाँडेका कुराहरू तल दिइएका छन्। हरेक सानो समूहमा मानिसहरूले बाँड्ने कुराहरू फरक हुन्छन् र यी कुराहरूसँग मिल्नैपर्छ भन्ने छैन भनी याद गर्नुहोस्।

उत्पत्ति १:२७

खोज-१ : परमेश्वरले पुरुष र महिलालाई आफ्नै स्वरूपमा बनाउनुभयो।

म पशुहरूभन्दा फरक छु किनभने तिनीहरूमा परमेश्वरको स्वरूप छैन। परमेश्वरको स्वरूप भएकोले म परमेश्वरको व्यक्तित्वको प्रतिलिपिको रूपमा चिनिन्छु। मलाई परमेश्वरसँग भएको जस्तै विशेषता र गुणहरू दिइएको छ।

उत्पत्ति १:२८

खोज-२ : मलाई परमेश्वरले विशेष कामको निम्ति सृष्टि गर्नुभयो।

परमेश्वर, अन्य मानिसहरू र प्रकृतिसँग सम्बन्ध राख्नको निम्ति मलाई सृष्टि गरिएको हो। परमेश्वरको सम्बन्धमा भन्ने हो भने, मैले उहाँको स्वरूपलाई योग्य किसिमले लिनु पर्छ। अन्य मानिसहरूको सम्बन्धमा भन्ने हो भने, मैले पुरुष र महिलाको भिन्नतालाई आदर गर्नै पर्छ। प्रकृतिको सम्बन्धमा भन्ने हो भने, मैले त्यसलाई वशमा राखी त्यसमाथि शासन गर्नै पर्छ।

चरण: ३ - प्रश्न **व्याख्याहरू**

ध्यान दिनुहोस् - यस खण्डमा भएको त्यस्तो कुन प्रश्न छ, जुन तपाईंले यस समूहमा सोध्न चाहनु हुन्छ?
उत्पत्ति १:१-२:४क मा भएका सबै सत्यताहरू बुझ्न कोसिस गरौँ र त्यसमा हामीले अझै नबुझेका कुराहरूमा प्रश्न सोधौँ।
लेख्नुहोस् - आफ्नो प्रश्नलाई स्पष्ट ढाँचामा बनाउनुहोस्। अति तपाईंको प्रश्नलाई नोटबुकमा लेख्नुहोस्।
बाँड्नुहोस् - (समूहको सदस्यहरूलाई विचार गर्न र लेख्न करिब दुई मिनेट जति दिएपछि, प्रत्येक व्यक्तिलाई पालैपालो उसको प्रश्नहरू सबैको सामु बाँड्न लगाउनुहोस्।)
छलफल गर्नुहोस् - (त्यसपछि, ती प्रश्नहरूमध्ये केही उपयोगी प्रश्नहरूको बारेमा समूहमा छलफल गर्दै उत्तरहरू पत्ता लगाउन कोसिस गर्नुहोस्।)
(उदाहरणको लागि, विद्यार्थीहरूले सोध्नसक्ने केही सम्भावित प्रश्नहरू र छलफलद्वारा निकालेका टिप्पणी तल दिइएको छ।)

उत्पत्ति २:४

प्रश्न : १ - उत्पत्ति १:१-२:४क सम्म लेखिएको कुरा कुन किसिमको साहित्यको शैली हो?

टिप्पणी - सृष्टिको समयमा मानिस त्यहाँ उपस्थित नभएकोले गर्दा, परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नो सृष्टिको प्रकाश वैज्ञानिक शोध-पत्र, दर्शन वा कविताको रूपमा दिनुभएन तर ती कुराहरूलाई ऐतिहासिक विवरणको रूपमा दिनुभयो (उत्पत्ति २:४)।

उत्पत्ति १:३१-२:१

प्रश्न : २ - सृष्टिको काम गर्न कति समय लाग्यो?

टिप्पणी - सृष्टिको काम 'छ दिनहरूमा' गरियो भनी बाइबलले बताउँछ। अब ती 'छ दिनहरू'लाई कसरी व्याख्या गर्ने?

हिब्रू भाषामा 'दिन'लाई 'योम' (yom) भनिन्छ र उत्पत्ति १ अध्यायमा लेखकले शाब्दिकरूपमा अहिलेजस्तो २४ घण्टाको एक दिन हो भनी बताउन खोजेका होइन जस्तो देखिन्छ, किनभने सृष्टिको चौथो दिनबाट मात्र समयलाई नाप्न (हिसाब गर्न) सम्भव भयो (उत्पत्ति १:१४)! ५ पदमा उल्लेखित दिनले पहिले सृष्टिको दिनको उज्यालो भागलाई मात्र बुझाउँछ र त्यसपछि त्यहाँ उल्लेखित सम्पूर्ण सृष्टिको दिनलाई बुझाउँछ। १४ पदमा उल्लेखित दिनले पहिले २४ घण्टाको उज्यालो भागलाई बुझाउँछ र त्यसपछि २४ घण्टाको सम्पूर्ण दिनलाई बुझाउँछ। अनि उत्पत्ति २:४ मा उल्लेखित दिनले सृष्टिको सम्पूर्ण अवधिलाई बुझाउँछ र यसमा सृष्टिको सबै ६ दिनहरू पर्दछन्! यसर्थ, 'दिन' भन्ने शब्दलाई ५ फरक अर्थहरूमा प्रयोग गरिएको छ।

उत्पत्ति १:२७ को छैठौँ दिनमा परमेश्वरले जमिनमा चलहल गर्ने सबै जीवजन्तुहरू सृष्टि गरिसकेपछि मानिसलाई पुरुष र स्त्री गरी सृष्टि गर्नुभयो। उक्त छैठौँ दिनमा परमेश्वरले आफ्नो सृष्टिको काम सकाउनुभयो। तर उत्पत्ति २:१५-२२ लाई ध्यान दिएर हेर्ने हो भने आदमको सृष्टि र हव्वाको सृष्टिको बीचमा पक्कै केही समय बितेको देखिन्छ। हव्वाको सृष्टि हुनुभन्दा पहिले आदमले अदनको विशाल बगैँचामा काम गरी त्यसको हेरचाह गर्नुपर्थ्यो। आदमको लागि सुहाउँदो सहयोगी बनाइदिने परमेश्वरको निर्णयले, आदमले उक्त बगैँचामा लामो समयसम्म काम गरेपछि उसको सुरुको उत्साह र उत्तेजना गुमाएको हुनुपर्छ भन्ने कुराप्रति सङ्केत गर्छ। आदमको लामो एक्लोपनलाई पूर्ति गरिदिन परमेश्वरले हरेक जनावर र पक्षीहरूको वर्ग विभाजन गरी तिनीहरूको नाम राख्ने ठूलो काम दिनभयो। ती सबै जनावरहरू, चराहरू र किराहरूको सूची बनाउने व्यापक काम पूरा गर्न निकै लामो समय लागेको हुनुपर्छ। अन्तमा, आदमको पहिलेदेखिको एक्लोपनलाई हटाउन परमेश्वरले उसको शरीरमा हृदयको नजिकको करङबाट स्वास्नी सृष्टि गरिदिनुभयो। त्यसकारण, उत्पत्ति १ अध्यायले सृष्टिका ती ६ दिनहरू २४ घण्टाको दिन थियो भनी कहिले पनि सिकाउँदैन।

उत्पत्ति १ अध्यायको उद्देश्य परमेश्वरले सारा ब्रह्माण्ड र पृथ्वी कति समय लगाएर सृष्टि गर्नुभयो अथवा परमेश्वरले कति चाँडो-चाँडो आफ्नो काम गर्नुभयो भनी बताउनु होइन, तर त्यसको उद्देश्य सारा ब्रह्माण्ड कसले सृष्टि गऱ्यो, यसलाई कसरी सृष्टि गरिएको थियो र कुन उद्देश्यले उहाँले सृष्टि गर्नुभयो भनी बताउनु हो।

उत्पत्ति १:१-२

प्रश्न : ३ - कसरी परमेश्वरले सारा ब्रह्माण्ड सृष्टि गर्नुभयो?

टिप्पणी - आदिमा ...

आदिमा (in the beginning) सर्वशक्तिमान परमेश्वरले स्वर्गहरू र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो। यसले ब्रह्माण्डको जन्मतिर सङ्केत गर्छ, र त्यसबेलामा परमेश्वरले अदृश्य कुराबाट वस्तु, शक्ति, अन्तरिक्ष र समय बनाउनुभयो (हिब्रू ११:३)। ब्रह्माण्डमा भएका सूर्य, चन्द्रमा, ताराहरू र पृथ्वी पछि गएर मानिसको लागि कसरी महत्वपूर्ण हुनेछ भन्ने कुरातिर बाइबलीय प्रकाशले हाम्रो ध्यान केन्द्रित गराउँछ। परमेश्वरले 'समय' सृष्टि गर्नुभन्दा पहिलादेखि नै उहाँको अस्तित्व थियो भन्ने कुरालाई ध्यान दिनुहोस्। सृष्टि (English: creat; Hebrew: bara) भन्ने शब्द परमेश्वरको लागि मात्र प्रयोग गरिन्छ तर मानिसको लागि त्यो शब्द कहिले पनि प्रयोग गरिँदैन। सुरुमा पृथ्वी आकारविनाको, सुन्य र अन्धकार थियो। यसको कुनै व्यवस्थित स्वरूप थिएन। त्यो थुप्रै पानीको बाढीजस्तो देखिन्थ्यो। त्यतिबेला पृथ्वीमा कुनै उज्यालो थिएन, सुख्खा भूमि पनि थिएन अनि कुनै जीवित कुरा पनि थिएन। धेरै लामो समयपछि सही किसिमले 'मिल्की वे आकाशगंगा' (Milky Way Galaxy) निर्माण भयो। त्यहाँ ताराहरू ठीक-ठीक दूरीमा अवस्थित भए। हाम्रो सौर्य परिवार पनि सूर्य, विभिन्न ग्रहहरू र उपग्रहहरू सबै ठीक-ठीक दूरीमा रही परिक्रमा गर्न थाले। हाम्रो ग्रह पृथ्वीचाहिँ सूर्यबाट ठीक दूरीमा अवस्थित भयो र यसमा जीवन सम्भव हुन आयो।

उत्पत्ति १:१-२ सृष्टिको ६ दिनहरूका परिचयात्मक भाग हो, र त्यसपछि परमेश्वरले क्रमैसँग अनि व्यवस्थित ढङ्गमा आफ्नो सृष्टिको काम पूरा गर्नुभयो (उत्पत्ति २:१) ताकि उहाँको उक्त सुन्दर सृष्टिको कामस्वरूप अहिले हामीले देख्ने गरी परमेश्वरले ब्रह्माण्डमा पृथ्वी ग्रह यस्तो स्वरूपमा जान्दछौँ।

सृष्टिको पहिलो दिन

उत्पत्ति १:३-५ ले पृथ्वीमा आइपुग्ने भौतिक ज्योतिको सृष्टिलाई स्पष्टसँग व्याख्या गर्छ।
जीवन र ज्योति परमेश्वरका विशेषता / गुण हुन्। जीवन र ज्योति परमेश्वरको स्वभावको अन्तरनिहित तत्वहरू हुन्। 'जीवन' भनेको परमेश्वरको सबै गुण र विशेषताहरूको सारंश हो, र यसमा धार्मिकता, पवित्रता, प्रेम, विश्वासयोग्यता, कृपा र अनुग्रहजस्ता कुराहरू पर्दछन्। उक्त जीवनको दृश्य अभिव्यक्तिचाहिँ 'ज्योति' हो (यूहन्ना १:४-५)! त्यसैले गर्दा जीवन र ज्योति सधैँ आत्मिक अर्थमा लागू हुने गर्छ!

ब्रह्माण्डको जन्म हुँदा परमेश्वरले आकाशगंगाहरूमा भएका ताराहरूबाट उत्पन्न हुने भौतिक प्रकाश (शक्ति) सृष्टि गर्नुभयो। बलिरहेको सूर्यहरूबाट निस्केका प्रकाश ग्रहहरू र उपग्रहहरूद्वारा (अथवा चन्द्रमाद्वारा) प्रतिबिम्बित हुन्छ (उत्पत्ति १:३-५)। तर सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरूबाट निस्केको उक्त भौतिक प्रकाश सृष्टिको चौथो दिनमा मात्र देखियो र त्यसपछि तिनीहरूमा मानिसको लागि समय, ऋतु र मौसमलाई देखाइदिने क्षमता रहिआएको छ (उत्पत्ति १:१४)।

भविष्यको नयाँ पृथ्वीमा येशू ख्रीष्ट भौतिक र आत्मिक प्रकाशको स्रोत हुनुहुनेछ। येशू ख्रीष्ट परमेश्वरको अदृश्य जीवनको दृश्य प्रकटिकरण हुनुहुन्छ। उक्त नयाँ पृथ्वीमा भौतिक र आत्मिक दुवै रूपमा रात वा अन्धकार हुनेछैन (प्रकाश २१:२३; २२:५)।

सृष्टिको दोस्रो दिन

उत्पत्ति १:६-८ ले वायुमण्डल अथवा आकाशमा बादलको रूपमा झुण्डिरहेको पानीको आद्रता र पृथ्वीको सतहमा भएको चिसो आद्रताको सृष्टिलाई व्याख्या गर्छ। त्यतिबेला सम्पूर्ण पृथ्वीलाई बाक्लो बादलले ढाकिरहेको थियो; त्यही कारणले पृथ्वीबाट सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरू देखिँदैनथे।

सृष्टिको तेस्रो दिन

उत्पत्ति १:९-१३ ले महादेशहरूको सुख्खा जमिन र समुद्रहरूको सृष्टिलाई व्याख्या गर्छ। महासागरहरू, समुद्रहरू र तालहरूका पानीहरू तल गहिरोतिर थियो भने जमिनको सुख्खा भागहरूचाहिँ तिनीहरूभन्दा माथि थिए। पृथ्वी बिस्तारै सेलाउँदै गएपछि वाफबाट तरल पानी बन्न थाल्यो र भूकम्पीय दवावहरूद्वारा जमिनमा पहाडहरू उत्पन्न भए। परमेश्वरको सृजनात्मक आज्ञाद्वारा सुख्खा जमिनमा विभिन्न जातिका बोट-विरुवाहरू र रूखहरू उत्पन्न भए। सूर्यले पृथ्वीलाई घेर्ने

बाक्लो बादलद्वारा चम्किलो प्रकाश दिन्थ्यो र त्यो पानीसँग मिलेर प्रकाश-संस्लेषण (photosynthesis) प्रक्रिया सम्भव भएको थियो।

सृष्टिको चौथो दिन

उत्पत्ति १:१४-१९ मा पृथ्वीलाई ढाक्ने बादललाई परमेश्वरले अलग गर्नुभयो, र सूर्यको प्रकाश सीधा पृथ्वीमा आउन सक्यो अनि सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरूको चाललाई अवलोकन गर्न सकियो।

उत्पत्ति १:१६ मा भएको क्रियापदलाई 'बनाउनु भयो' भन्दा पनि 'हुन आयो' (Hebrew: asah) भनी अनुवाद गर्नु राम्रो हुन्छ। परमेश्वरले उक्त सृष्टिको दिनमा सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरू बनाउनु भएको होइन तर त्यो दिन ती प्रकाशहरूलाई पृथ्वीबाट देखिने सकिने हुन आयो, र त्यसैद्वारा समय र मौसम नियन्त्रित हुनथाल्यो। परमेश्वरले सुरुमा नै (उत्पत्ति १:१) वस्तु, शक्ति र अन्तरिक्षका सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरू सृष्टि गरिसक्नुभएको थियो, तर सृष्टिको चौथो दिनमा चाहिँ ती ज्योतिहरूलाई पृथ्वीबाट देख्न सकिने हुन आयो। त्यसपश्चात् ताराहरूको सहायताले यात्रा गर्न सजिलो हुन थाल्यो, मौसमहरू निर्धारण गर्ने कृषिजन्य पात्रो र ऐतिहासिक पात्रो पनि निर्माण भयो, जसद्वारा २४ घण्टाको दिन, हप्ता, महिना र वर्षहरू हिसाब गर्न सकियो।

यसले यो तथ्य स्पष्टसँग हुन्छ, कि वास्तवमा परमेश्वरले मानिसको लागि यो पृथ्वी सृष्टि गर्नुभएको हो! आकाशमा भएका प्रकाश दिने वस्तुहरूका आकारहरूद्वारा वैज्ञानिक तथ्यहरू बताउन होइन तर पृथ्वीका मानिसहरूले अवलोकन गर्ने तरिकाद्वारा तिनीहरूलाई व्याख्या गरिएको छ।

सृष्टिको पाँचौँ दिन

उत्पत्ति १:२०-२३ मा उल्लेखित कुराहरू समुद्रको नुनिलो पानीमा हुने जीव-जन्तु, सफा पानीमा हुने जीव-जन्तु र आकाशमा उड्ने जीव-जन्तुहरूका सृष्टिसँग सम्बन्धित छन्। यसअन्तर्गत समुद्रमा हुने विशाल जीवहरू, माछा, सिपी वा खपडा भएको जीवहरू र झिँगेमाछा एकातर्फ पर्छन् भने अर्कोतर्फ किराहरू, उड्ने छेपारो र चराहरू पर्छन्। यहाँ रोचक कुरा के छ भने मेरुदण्ड नभएका जीवहरूको अस्तित्व पहिलो हो भनी भूगोलमा क्याम्ब्रियन समयले (Cambrian period) छक्क पार्ने प्रमाण देखाउँछ। प्यालेजोइक समयको (Palaeozoic era) ५००० जातिका सामुद्रिक र जमिनमा बस्ने जनावरहरूको जिवाशेषहरू क्याम्ब्रियन समयको तहहरूभन्दा पहिलेको हो भन्ने कुनै लेखा पाइँदैन। ती जनावरहरूलाई सम्बोधन गरेर वृद्धि हुँदै जानको निम्ति परमेश्वरले आज्ञा दिनुभएन, तर उहाँको सृजनात्मक वचनले तिनीहरूलाई वृद्धि हुँदै जान सक्षम तुल्यायो।

सृष्टिको छैठौँ दिन

उत्पत्ति १:२४-२६ मा उल्लेखित कुराहरू जमिनमा बस्ने जाति-जातिका जनावरहरू र मानिसको सृष्टिसँग सम्बन्धित छ। २४ पदमा लेखिएको कुरालाई पृथ्वीसँग जनावरहरू उत्पादन गर्ने क्षमता छ भनी बुझ्नुहुँदैन। आफ्नो सृजनात्मक आज्ञाद्वारा परमेश्वरले पृथ्वीमा भएका तत्वहरूबाट जनावरहरू सृष्टि गर्नुभयो। जमिनमा चलहल गर्ने जनावरहरूमा भेडा र गाईजस्ता घरपालुवा जनावारहरू, जमिनमा चलहल गर्ने साना जनावरहरू र सिंह र हात्तीजस्ता विशाल जङ्गली जनावरहरू पर्छन्। यसलाई वैज्ञानिकरूपमा वर्गिकरण गरिएको होइन तर मानिसले ती जनावारहरूलाई हेर्ने तरिकाअनुसार वर्णन गरिएको छ।

सृष्टिका ती ६ दिनहरूमध्ये प्रत्येक दिनलाई पूर्ण चक्रमा सङ्केत गरिएको थियो, जस्तै: ती सृष्टिको दिनहरू अँध्यारोको सुरुवातदेखि लिएर अर्को सृष्टिको दिनको अँध्यारोको सुरुवातसम्म थिए। 'साँझ पऱ्यो, बिहान भयो- पहिलो दिन' भन्ने सुत्रजस्तो भनाइको वास्तविक उद्देश्य सृष्टिमा परमेश्वरको प्रक्रियामा विशेष अनि निश्चित तहहरू थिए भनी देखाइदिनु हो। उक्त सुत्रजस्तो भनाइद्वारा लेखकले २४ घण्टाको एक दिन हुन्छ भन्ने अवधारणालाई प्रमाणित गर्न खोजेका होइन। ती सृष्टिका ६ दिनहरूमध्ये एक दिन कति लामो थियो भनी परमेश्वरले हामीलाई प्रकट गर्नुभएको छैन!

उत्पत्ति २:१ मा यस्तो सारंश छ: सारा ब्रह्माण्डको व्यवस्थित सृष्टिको काम अब पूरा भएको छ (उत्पत्ति २:१)। परमेश्वरले आफ्नो सृष्टिको काम सकाउनुभएपछि तुरुन्तै सातौँ दिन सुरु भयो भनी उत्पत्ति २:२ ले बताउँछ।

उत्पत्ति २:२-३

प्रश्न : ४ - परमेश्वरले सुरुको सृष्टिको काम सकाउनुभएपछि निचोडमा सातौँ दिनलाई मैले कसरी बुझ्नुपर्छ?

टिप्पणी -

बन्द गर्ने सुत्र छैन

सृष्टिको सम्पूर्ण काम सकेपछि परमेश्वरले एक दिन (२४ घण्टा) मात्र विश्राम गर्नुभयो भनी बाइबलले सिकाउँदैन। सातौँ दिनलाई बन्द गर्ने कुनै सुत्र छैन! सातौँ दिन भनेको कुनै निश्चित अवधिमा सकिने सृष्टिका अरू ६ दिनहरूजस्तो होइन। परमेश्वरसँग सृष्टि गर्न ६ दिनहरू थिए, र अर्को एक दिन उहाँले विश्राम लिनुभयो र त्यो दिनमा उहाँले सृष्टिको कुनै काम गर्नुभएन।

त्यही सातौँ दिन 'परमेश्वरको विश्राम' हो भनी मण्डली युगमा त्यसले निरन्तरता पाएको नयाँ करारले सिकाउँछ। आफ्नो सृष्टिको काम पूरा भएपछि परमेश्वरले विश्राम लिनुभयो भनी हिब्रू ४:१-११ ले स्पष्टसँग सिकाएको छ। जे भए तापनि, सृष्टिको काम गरेपछि परमेश्वरले विश्राम लिनुभयो भन्नुको अर्थ त्यतिबेला उहाँ थाक्नुभयो र अहिले उहाँले केही गरिरहनुभएको छैन भनेर अर्थ लगाउनु हुँदैन। त्यसको अर्थ, अब परमेश्वरले अरू सृष्टि काम गरिरहनुभएको छैन भन्ने हो। परमेश्वर सार्वभौम सम्पन्न भई आफ्नो सृष्टिको संरक्षण र शासन गरिरहनुभएको छ (यूहन्ना ५:१७; हिब्रू १:३)।

त्यस्तै गरी परमेश्वरका जनहरूले पृथ्वीमा आफ्नो सेवा पूरा गरेपछि परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्नेछन्। यो 'शबाथ विश्राम'ले परमेश्वरका जनहरूको मृत्युपश्चात् तुरुन्तै स्वर्गमा परमेश्वरको उपस्थितिको जीवन अथवा पनरुत्थानपछिको नयाँ पृथ्वीको जीवनलाई बुझाउँछ (हिब्रू ४:९)।

साप्ताहिक विश्राम दिनको उद्देश्य

परमेश्वरको सृष्टिको कामको ढाँचा अहिले मानिसको साप्ताहिक कामको ढाँचा भएको छ।

हप्ताको सातौ दिनको उद्देश्य यस्तो थियो:

- प्रस्थान २३:१२ पढ्नुहोस्। आफ्नो हप्ताभरिको कामबाट विश्राम लिएर आफूलाई ताजा पार्ने कामहरू गर्नु।
- लेवी २३:३ पढ्नुहोस्। अरू विश्वासीहरूसँग पवित्र सभामा गएर भेट गर्नु।
- मर्कूस ३:४ पढ्नुहोस्। असल काम गर्नु र जीवनहरू बचाउनु।

उत्पत्ति १:२६-२७

प्रश्न : ५ - हजारौँ वर्ष अगाडि बाँचेका विभिन्न किसिमका डायनासोहरू र मानिसजस्तै देखिन जीवहरूलाई मैले कसरी विचार गर्नुपर्छ?

टिप्पणी-

डायनासोरहरू र मानिसजस्ता जीवहरूको सृष्टि छैठौँ दिनमा भएको थियो

पेलियो-मानवशास्त्रीहरूले (Palaeo-anthropologists) मानिसजस्तै देखिने जीवहरूको जीवाशेष भेट्टाएका छन्, जसलाई सामन्यरूपाम एप-मानव (ape-men) अथवा 'गुफा मानव' (cave-men) भनिन्छ। ती जीवहरू आजभन्दा १७,५०,००० देखि २०,००० वर्षपहिले पृथ्वीमा जिएका हुनुपर्छ तिनीहरूले अनुमान लगाएका छन्। ती प्राचीन जीवहरूलाई केवल तिनीहरू 'एप' हुन भनी तिनीहरूको मनस्थितिलाई उपेक्षा गरी बर्खास्त गर्न सकिँदैन, किनभने तिनीहरूका जीवाशेषहरूका नजिक धनुको तीर र बन्चरोजस्ता चट्टानबाट बनेका औजारहरू भेट्टाइएका छन्। ती ठाउँहरूमा भेट्टाइएको कोइलाले खाना पकाउन तिनीहरूले आगोको प्रयोग गरेको हुनुपर्छ भनी सङ्केत गर्छ। नियान्दरथलहरूको (Neanderthal) चिहानमा भेटिएका जीवाशेषहरूको नजिकै तिनीहरूले प्रयोग गर्ने औजारहरूले तिनीहरूले मृत्युपछिको जीवनमा विश्वास गर्थे होलान्

भन्न सकिन्छ। त्यसरी भेट्टाइएका केही अपरिष्कृत कुँदिएका मूर्तिहरूले मानवीय सम्प्रदायलाई सङ्केत गर्छ। नियान्दरथल युगका केही गुफाहरूमा हातले कोरिएका चित्रहरू पनि भेटिएका छन्। त्यस किसिमका क्रो-म्यागनोन (Cro-Mangno) देखि जिन्ज्यन्थ्रोपस (Zinjanthropus) जातिका विकसित जीवहरूसँग यथेष्ठ बुद्धि र आवश्यक स्रोत-साधनहरू थिए।

यस्ता जीवहरूको अस्तित्व कहिले थियो भनी मिति पत्ता लगाउने आधुनिक प्रविधिबारे वैज्ञानिकहरू फरक-फरक विचारधारा व्यक्त गर्छन्। सृष्टिको छैठौँ दिनमा मानिसको सृष्टि हुँदा, त्यस्ता प्राचीन जीवहरूको पनि सृष्टि भएको थियो भनी उत्पत्ति १:२४-२७ ले सिकाउँछ, तर उक्त सृष्टिको छैठौँ दिन कति लामो थियो भनी कसैले भनी हिसाब गर्न सक्दैन!

बोट-बिरुवा, वनस्पति, जनावरहरू र मानिसजस्ता देखिन जीवहरूको मृत्यु

परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिएका मानिसहरूको 'मृत्यु' तिनीहरूका पापको (अनाज्ञाकारिताको) निम्ति परमेश्वरको न्यायचाहिँ थियो (उत्पत्ति २:१५-१७)। पापको कारणले गर्दा मानिस पतन भएपछि बोट-बिरुवा, रूख, चराहरू, माछाहरू, जनावरहरू र घस्रने जन्तुहरू शारीरिकरूपमा मर्न थालेका होइनन्। मानिस पापद्वारा पतन हुनुभन्दा पहिले नै तिनीहरूको शारीरिक मृत्यु हुन्थ्यो, किनभने तिनीहरूका खाना खपतको लागि बोट-बिरुवा र घाँसको शारीरिक मृत्यु आवश्यक हुन्छ (उत्पत्ति १:२९-३०)! यस्ता धेरै जीवहरू छन्, जोहरू अरू जीवहरूलाई मारेर खाएन भने केही घण्टा पनि जीवित रहन सक्दैनन्।

केवल मानिस परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिएको थियो। केवल मानिस परमेश्वरसँग सम्बन्ध स्थापित गर्न सक्षम थियो। केवल मानिसले परमेश्वरको आज्ञालाई पालना नगरी परमेश्वरको विरुद्धमा पाप गऱ्यो। त्यसैले केवल मानिस मात्र परमेश्वरको न्यायमा परी मर्नु पर्ने भयो! उत्पत्ति २:१७ र रोमी ५:१२, १८ मा चर्चा गरिएको पापले आत्मिक मृत्य हुने र पछि गएर अनन्त मृत्यु हुने कुरालाई बुझाउँछ। सुरुका मानिसहरूले पाप गरेपछि, परमेश्वरले जीवनको रूखतिर जाने बाटो बन्द गर्न स्वर्गदूतलाई पठाउनुभयो। यो कुरा हामीले स्पष्टसँग बुझ्नु पर्छ, कि पतनभन्दा अघि मानिसँग अनन्त शारीरिक जीवन थियो, र पतनपछि पनि ऊ अनन्तसम्म शरीरमा जिउन सक्थ्यो, यदि उसले उक्त जीवनको रूखको फल खान पाएको भए! जीवनको रूखतिर जाने बाटो बन्द भएकोले गर्दा नै आफ्नो पापको कारणले गर्दा मानिस शरीरमा मर्नुपर्ने भयो।

त्यसकारण, मानिसबाहेक अरू धेरै जातिका जीव-जन्तु र वनस्पतिहरूको शरीरिक मृत्यु आदम पापमा पतन हुनुभन्दा धेरै समय अघिदेखि नै हुन सुरु भइसकेको थियो। मांशहारी क्रियाकलाप तापगति विज्ञानको भौतिक नियमको (physical laws of thermodynamics) नतिजा हो, तर त्यो मानिसको पापबाट सुरु भएको होइन। अहिले मानिसहरूले जनावरहरूलाई पनि मानिसलाई झैँ गरी हेर्न थालेका छन् र त्यसको परिणामस्वरूप जनावरहरूको मृत्युलाई मानिसको मृत्युजस्तै गरी हेर्न खोज्छन्। तर केवल मानिसलाई मात्र परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिएको थियो। केवल तिनीहरूको दु:ख-कष्ट र मृत्युलाई मात्र देखाइएको छ (उत्पत्ति ३:१६-१९)।

मानिसजस्ता देखिने जीवहरू बाइबलीय वचनअनुसार मानव होइनन्

प्रेरित १७:२६ ले 'एक जना मानसिबाट', शाब्दिकरूपमा 'एउटा रगतबाट' परमेश्वरले मानिसको हरेक जाति बानउनुभयो। त्यसैगरी रोमी ५:१२-२१ अनुसार आदमको समयपछिका सबै मानवजातिहरू उबाट नै निस्केको हुनुपर्छ। सम्पर्ण मानवजातिको प्रतिनिधिको रूपमा आदम नै परमेश्वरको करारमा प्रवेश गरेको थियो। यसले आदम र ती मानसिजस्ता देखिने जीवहरूको बीचमा कुनै वंशानुगत सम्बन्ध हुन सक्दैन भन्नेतिर सङ्केत गर्छ। तसर्थ, त्यस्ता जीवहरू वंशानुगतरूपमा आदमको पूर्खाहरू होइनन् र परमेश्वरले आदमसँग बाँध्नुभएको करारमा तिनीहरू सहभागी पनि थिएनन् (उत्पत्ति १:२८-३०; २:१५-१७)।

तैपनि, ती मानिसजस्ता देखिने जीवहरूको अस्थिपञ्जरको बनावट आधुनिक मानिससँग मिल्दो-जुल्दो भएको तथ्यले सायद यस्तो सैद्धान्ति प्रश्न उब्जाउन सक्छ: के त्यस्ता जीवहरूसँग साँचो मानवीय आत्मा वा व्यक्तित्व थियो त? उत्पत्ति १:२६-२७ को तात्पर्य के हो भने आदमलाई बनाउनुहुँदा परमेश्वरले अति फरक गुण भएको जीव सृष्टि गर्दैहुनुहुन्थ्यो, जसलाई सुरुको भाषामा 'मानिस' भनियो। परमेश्वरको आत्मिक स्वरूपमा सृष्टि गरिएको पहिलो मानिस आदम नै थियो! आधुनिक शब्दअनुसार 'जीवित प्राणी' भनेर चिनेने पहिलो मानव आदम नै हो र ऊ परमेश्वरको अदृश्य प्रतिरूप लिएर दृश्य मानव शरीरमा प्रकट भयो! यस तथ्य गलत हो भनी प्रमाण गर्न सक्ने अहिलेसम्म कुनै वैज्ञानिक प्रमाण मानिससँग छैन!

उत्पत्ति १:२६-२७

प्रश्न : ६ - परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिनु भनेको के हो?

टिप्पणी -

मानिससँग अद्वितीय भौतिक (शारीरिक) जीवन छ।

परमेश्वरले मानिसलाई जमिनको धुलोबाट बनाउनुभयो र त्यसको नाकमा जीवनको सास फुकिदिनुभयो, अनि मानिस 'जीवित प्राणी' भयो भनी उत्पत्ति २:७ ले बताउँछ। पृथ्वीमा भएका जनावरहरूको शरीरमा पाइने तत्वहरू मानव शरीरमा पनि पाइन्छ। तैपनि, जनावरको सृष्टि र मानिसको सृष्टिको मुख्य भिन्नता के हो भने, जनावरहरूलाई परमेश्वरले आफ्नो मुखको सृजनात्मक आज्ञाद्वारा बनाउनुभयो तर मानिसलाई चाहिँ उहाँले आफ्नै हातले बनाउनुभयो। जनावरहरूलाई जस्तै गरी मानिसलाई जीवनको सास दिइएको थियो (उत्पत्ति २:७: ७:२२)। तर त्यहाँ भिन्नता के थियो भने जनावरहरूलाई परमेश्वरले आफ्नो सृजनात्मक आज्ञाद्वारा जीवनको सास दिनुभएको थियो भने मानिसलाई चाहिँ उहाँले प्रत्यक्ष उसको नाकमा जीवनको सास फुकिदिनुभएर जीवित बनाउनुभएको थियो। यसको अर्थ के भने परमेश्वरले पहिले मानिसलाई स्वास-प्रस्वास प्रक्रिया दिनुभयो अनि त्यसपछि उसलाई जीवन दिनुभयो।

मानिससँग अद्वितीय आत्मिक स्वभाव छ।

मानिसको सृष्टि माथि उल्लेखित गरेभन्दा अझै धेरै विशेष भएको कुरा उत्पत्ति १:२६-२७ ले बताउँछ। मानिसको सृष्टि विशेष गरी त्रिएक परमेश्वरको निर्णयद्वारा घोषणा गरिएको हो: "मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा अनि हाम्रै प्रतिरूपमा बनाऔँ।" त्यसपछि परमेश्वरले मानिसलाई उहाँको आफ्नै स्वरूप र प्रतिरूपमा बनाउनुभयो। मानिसलाई दिइएको आत्मिक स्वभाव परमेश्वरको आत्मिक स्वभावसँग मिल्दो-जुल्दो थियो। उसँग परमेश्वरको वास्तविक गुण र विशेषताहरू थिए। ऊ परमेश्वरको व्यक्तित्वको प्रतिलिपिको अर्को अंश थियो। यसलाई विचार गर्दा, मानिस परमेश्वरको अद्वितीय सृष्टि थियो। मानिसबाहेक अरू कुनै सृष्टिसँग परमेश्वरको स्वरूप छैन!

तसर्थ, मानिससँग शारीरिक र आत्मिक अस्तित्व छ, अथवा यसलाई छोटकरीमा भन्नुपर्दा मानिससँग शरीर र आत्मा छ। मानिसको शरीर अति विशेष छ, किनभने यसलाई परमेश्वरले आफ्नै हातले बनाउनुभयो। त्यसै गरी मानिसको आत्मा अद्वितीय सृष्टि हो किनभने केवल मानिससँग मात्र परमेश्वरको स्वरूप छ।

परमेश्वरसँग मानिसको अद्वितीय सम्बन्ध छ।

परमेश्वर मानिससित प्रत्यक्षरूपमा बोल्नुभयो भनी उत्पत्ति १:२८-२९ ले बताउँछ। यो मानिसको सामु परमेश्वरको सबैभन्दा पहिलो प्रकटिकरण हो! यसको अर्थ के हो भने मानिससँग परमेश्वरलाई जान्ने र उहाँसँग सञ्चार गर्ने क्षमता छ। त्योभन्दा ठूलो कुरा के हो भने, सबै जीवित जन्तुहरूमाथि शासन गरेर अनि सबै बोट-बिरुवा र रूखहरूलाई उपयोग गरेर यस पृथ्वीलाई वशमा राख्ने काम परमेश्वरले मानिसलाई दिनुभयो। तसर्थ, परमेश्वरले यो कुरा प्रकट गर्नुहुन्छ- मानिसकै लागि उहाँले पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो र मानिसलाई नै आफ्नो सृष्टिको रेखदेख र संरक्षण गर्ने भण्डारे बनाउनुभयो।

चरण : ४ - प्रयोग **लागू गर्नु**

ध्यान दिनुहोस्- यस खण्डको कुन-कुन सत्यताहरू इसाईहरूमा लागू गर्न सम्भव छ?
बाँड्नुहोस् र लेख्नुहोस्- उत्पत्ति १:१-२:४क मा एकले अर्कोको दिमाग खियाउन लगाएर सम्वाभित प्रयोगहरूको सूची लेख्नुहोस्।
ध्यान दिनुहोस्- यीमध्ये कुनचाहिँ प्रयोगलाई परमेश्वरले तपाईंको व्यक्तिगत जीवनमा प्रयोग गरेको चाहनुहुन्छ?
लेख्नुहोस्- उक्त व्यक्तिगत प्रयोगलाई तपाईंको नोटबुकमा लेख्नुहोस्। आफ्नो व्यक्तिगत प्रयोगलाई स्वतन्त्रसाथ बाँड्नुहोस्। (हरेक समूहका मानिसहरूले फरक-फरक सत्यताहरूको प्रयोग गर्नेछन् अथवा उही सत्यतालाई फरक किसिमको प्रयोग गर्न सक्छन्। केही सम्भावित प्रयोगहरूको सूची तल राखिएको छ।)

१. उत्पत्ति १:१-२:४क मा भएका सम्भावित प्रयोगहरूको केही उदाहरणहरू

उत्पत्ति १:१,२८ परमेश्वरले कति लामो समय लगाएर सारा ब्रह्माण्ड र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो भनी बाइबलको सुरूका दुई अध्यायहरूले हामीलाई बताउँदैन तर ती कसले र कसको लागि ती सबै कुरा सृष्टि गरिएको हो भनी स्पष्टसँग बताउँछ। मानिसलाई परमेश्वरले आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो!

उत्पत्ति १:१-२ सृष्टिका ती विशेष ६ दिनहरूभन्दा पहिले नै परमेश्वरले स्वर्गहरू र पृथ्वी सृष्टि गरिसक्नुभएको थियो। ती सृष्टिका विशेष ६ दिनहरूमा, पृथ्वीका हरेक कुरालाई व्यवस्थित पार्नुभएर उहाँले ब्रह्माण्डको सृष्टिलाई पूर्णता दिनुभयो।

उत्पत्ति १:११,२१,२४ पृथ्वीका सबै जीव-जन्तु र वनस्पतिहरूका जातिहरू सुरुमा सृष्टि गरिएको वस्तुबाट निस्केका होइनन् तर ती सबैलाई परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको हो भन्ने कुरा यहाँ प्रकट गरिएको छ।

उत्पत्ति १:२७-२८ 'आफ्नै स्वरूपमा बनाइएका' मानिसहरूद्वारा यो पृथ्वी भर्ने परमेश्वरको उद्देश्य हो!

उत्पत्ति १:२८ मानिसहरूप्रति परमेश्वरको साँस्कृतिक आज्ञाचाहिँ तिनीहरूले उहाँको सृष्टिको वास्ता र रेखदेख गरून् भन्ने हो।

उत्पत्ति १:३१ सृष्टिको काम पूरा भइसक्दासम्म, परमेश्वरको सृष्टिमा कुनै थोक खराब थिएन! 'परमेश्वरले बनाउनुभएको सबै कुरा अति असल थियो!'

उत्पत्ति २:२-३ मानिसहरूले हप्तामा ६ दिनसम्म काम गरून् र सातौँ दिन 'विश्राम' गरून् भन्ने परमेश्वरको चाहना हो।

उत्पत्ति २:४ बाइबलको पहिलो दुई अध्यायहरू प्राचीन मानिसहरूले हरेक कुरा कसरी सुरु भनी बनाएका काल्पनिक कथा होइन, यो त परमेश्वरले ती सुरुका मानिसहरूलाई प्रकट गरिदिनुभएको सृष्टिको इतिहास हो। उत्पत्ति २:४ ले यसो भन्छ: "आकाश र पृथ्वीका सृष्टिको वृत्तान्त यही हो।"

२. व्यक्तिगत प्रयोगहरूको उदाहरणहरू

क. म परमेश्वरको विशेष सृष्टि हुँ। मेरो शरीर र आत्मा परमेश्वरका लागि अति बहुमूल्य छन्। त्यसकारण, म कहिले पनि आफूलाई तुच्छ ठान्दिनँ, घृणा गर्दिनँ र तिरस्कार गर्दिनँ। म आफ्नो शरीर र आत्माको राम्रो किसिमले हेरचाह र वास्ता गर्न चाहन्छु।

ख. परमेश्वरले दिनुभएको कामलाई म गम्भीररूपमा लिन चाहन्छु। परमेश्वरको सृष्टि भएको हुनाले म परमेश्वरलाई जान्न चाहन्छु र उहाँको स्वरूपलाई योग्य तरिकामा लिन चाहन्छु। पुरुष र महिलाको भिन्नातालाई म गम्भीररूपमा लिन चाहन्छु। त्यस्तै गरी म प्रकृतिको रेखदेख र वास्ता गर्ने काममा सहायता गर्न चाहन्छु।

चरण : ५ - प्रार्थना **प्रतिक्रिया**

उत्पत्ति १:१-२:४क मा परमेश्वरले सिकाउनुभएको एउटा सत्यताको लागि पालैपालो प्रार्थना गरौँ।
(यो बाइबल अध्ययनमा तपाईंले के सिक्नुभएको छ भनी तपाईंको प्रार्थनामा प्रतिक्रिया दिनुहोस्। प्रार्थनामा एक वा दुई वाक्यहरू मात्र बोल्ने अभ्यास गर्नुहोस्। हरेक समूहका मानिसहरूले फरक-फरक विषयहरूका बारेमा प्रार्थना गर्नेछन् भन्ने कुरा याद गर्नुहोस्।

५	**प्रार्थना** (८ मिनेट) **अन्तरबिन्ती प्रार्थना**

दुई वा तीन जनाको समूहमा बसेर निरन्तर प्रार्थना गर्नुहोस्। एकले अर्काको निम्ति प्रार्थना गर्नुहोस् र साथै संसारका मानिसहरूका निम्ति पनि प्रार्थना गर्नुहोस्।

६	**गृहकार्यको तयारी** (२ मिनेट) **अर्को पाठको निम्ति**

(**समूहको अगुवा -** समूहका सदस्यहरूलाई यो गृहकार्यको तयारी लेखेको कागज दिनुहोस् अथवा उनीहरूलाई यो लेख्न लगाउनुहोस्।)

१. प्रतिवद्धता - एउटा कुरालाई जीवनमा लागू गर्न प्रतिवद्ध गराउनुहोस्।

२. **परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय** - प्रत्येक दिन मत्ती १५:१-१८:२० बाट आधा घण्टा परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउनुहोस्। मनपर्ने सत्यता पत्ता लगाउने विधि प्रयोग गर्नुहोस्। कापीमा टिप्पणीहरू बनाउनुहोस्।

३. पद कण्ठ गर्नु - नयाँ बाइबल पद कण्ठ गरेर त्यसलाई मनन गर्नुहोस्। प्रार्थनाको उत्तरमा निश्चयता - यूहन्ना १६:२४

दैनिकरूपमा पहिले कण्ठ गरेको दुई वटा बाइबल पदहरूलाई पनरावलोकन गर्नुहोस्।

४. प्रार्थना - कुनै व्यक्ति अथवा कुनै विशेष कुराको निम्ति यो हप्ता प्रार्थना गर्नुहोस् र परमेश्वरले के गर्नुहुन्छ भनी हेर्नुहोस् (भजनसङ्ग्रह ५:३)।

५. चेलाहरू बनाउने तपाईंको नोटबुक अद्यावधिक बनाउनुहोस्। तपाईंको नोटबुकमा परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदा पाएका कुराहरू, बाइबल पद कण्ठ गरेको कुराहरू, बाइबल अध्ययन गर्दको कुराहरू र यो तयारीको कुराहरू लेख्नुहोस्।